

Republika Slovenija
Ministrstvo za javno upravo
Tržaška cesta 21
1000 Ljubljana

Ljubljana, 2. 12. 2021

Zadeva: **Stališče Sekcije operaterjev elektronskih komunikacij (SOEK) k predlogu Zakona o elektronskih komunikacijah (EVA 2019-3130-0004) Gradivo 4 z dne 22 .11. 2021**

Spoštovani,

s tem dopisom predstavljamo usklajeno stališče Sekcije operaterjev elektronskih komunikacij (SOEK)¹ pri Združenju za informatiko in telekomunikacije, Gospodarski zbornici Slovenije (GZS), predlogu Zakona o elektronskih komunikacijah (v nadaljevanju: ZEKom-2, z dne 22.11.2021, Gradivo 4), ki ga bomo obravnavali tudi na sestanku dne 7.12.2021.

RADIOFREKVENČNI SPEKTER

K 32. členu

Ugotavljamo, da v 32. členu predloga ni v celoti upoštevana določba (f) alineje drugega odstavka 45. člena Direktive 2018/1972/EU, ki predvideva uporabo najustreznejših in najpreprostejših sistemov za podeljevanje pravic«. Predlagatelj zakona predloga SOEK ni upošteval z utemeljitvijo »glede pripombe SOEK k šesti alineji 32. člena menimo, da dopolnitev, kot je predlagana, ne prinaša dodatne vrednosti (oziroma bi iz diktacije celo lahko izhajalo, da je treba v vseh primerih izdati odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, kar je v nasprotju s pristopom splošne avtorizacije). Zadevna alineja Direktive 2018/1972/EU je ustrezno prenesena prek drugih določb poglavja o upravljanju radiofrekvenčnega spektra. Menimo, da je skrb predlagatelja zakona, da bi se predlagana diktacija lahko razumela tako, da je treba v vseh primerih izdati odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, odveč. Predlagana dopolnitev je namreč načelne narave in splošna, v nadaljnjih določbah zakona pa so konkretnije predvideni različni načini podeljevanja radijskih frekvenc. Vključitev predlagane določbe je potrebna zaradi vsebinske enotnosti in dosledne izpolnitve ciljev v zvezi z upravljanjem radiofrekvenčnega spektra, ki jih določa Direktiva. Navedeno načelo, zapisano na tem mestu, kot to predvideva Direktiva (EECC), predstavlja navodilo AKOS-u, da kadar

---

¹ Člani: A1 Slovenija, d.d., Telekom Slovenije, d.d., Telemach, d.o.o., HOT mobil, d.o.o., T-2, d.o.o.

ima z drugimi določbami zakonsko možnost izbirati način (sistem) podeljevanja pravic do rabe RF spektra, mora pri tem utemeljiti, zakaj meni, da je konkretni način najustreznejši in najpreprostejši, ki mu je na voljo glede na zasledovane cilje. Če predlagatelj meni, da je lahko določba zavajajoča v smeri, da bi bilo treba v vseh primerih izdati odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, lahko to načelo omeji na zgolj na primere, ko je izdaja odločbe predvidena z zakonom (podredni predlog besedila spodaj).

Ponovno predlagamo da se šesta alineja 32. člena dopolni tako, da se glasi:

- pri dodelitvi radijskih frekvenc se uporabljajo najustreznejši in najpreprostejši sistemi za podeljevanje pravic, ki zagotavljajo kar največjo stopnjo prožnosti, souporabe in učinkovitosti uporabe radiofrekvenčnega spektra;

oziroma podredno:

- kadar se skladno s tem zakonom izda odločba o dodelitvi radijskih frekvenc, se uporabljajo najustreznejši in najpreprostejši sistem za podeljevanje pravic, ki zagotavlja kar največjo stopnjo prožnosti, souporabe in učinkovitosti uporabe radiofrekvenčnega spektra;

OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV IN VARSTVO ZASEBNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

K 218. členu

Drugi odstavek 218. člena **ni usklajen z določbami Direktive 2002/58/ES**, ki določa, da je obdelava »...dovoljena samo do poteka obdobja, med katerim se lahko obračun zakonito izpodbija ali sprožijo postopki za pridobitev plačila«. V predlogu je dovoljena hramba največ tri delovne dni po popolnem plačilu storitve, pri čemer Direktiva 2002/58/ES roka hrambe prometnih podatkov ne veže na plačilo storitev. To bi bilo tudi povsem nepraktično in bi onemogočilo ustrezno obravnavo pritožb uporabnikov, ki jih le-ti lahko (in jih pogosto) podajo tudi po popolnem plačilu računa. **Predlog zakona tako ne izpolnjuje potreb operaterjev obenem pa je tudi na škodo uporabnikom, saj bo obravnavo reklamacij, ki bi jih le-ti vložili po plačilu računa (npr. stranka pregleda račun po plačilu, še posebej če je račun plačan preko trajnika) znatno otežena oziroma praktično nemogoča.**

Direktiva 2002/58/ES prometnih podatkov in njihovih rokov hrambe tudi ne ločuje glede na to ali so to podatki, ki so potrebni za obračun ali sicer obdelani »za namen prenosa sporočila po elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi zaračunavanja tega sporočila«. Najdaljše roke hrambe določa za vse prometne podatke enotno. V skladu s tem imamo operaterji tudi vzpostavljene sisteme na katerih se obdelujejo in hranijo prometni podatki, ter bi predlagana določba pomenila, da so potrebne prilagoditve in spremembe na teh sistemih. To bi operaterjem povzročilo dodatne stroške. Primarno tako predlagamo spremembo drugega odstavka 218. člena tako, da bo le-ta kar v največji možni meri usklajen z Direktivo 2002/58/ES oziroma podredno, da se obdrži obstoječa ureditev.

Predlagana sprememba bi imela negativen vpliv na potrošnika, iz več vidikov (reševanje pritožb, zagotovitev razčlenjenega računa – ta bi bila po predlagani spremembi mogoča samo za obdobje treh delovnih dni po plačilu računa, ipd.).

Predlagamo, da se drugi odstavek 218. člena spremeni tako, da se glasi

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do poteka obdobja, med katerim se lahko obračun zakonito izpodbija, za neplačane storitve pa najdlje do preteka zastaralnega roka za terjatev, hrani in obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

oziroma podredno:

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do popolnega plačila storitve, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka, hrani in obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

K 215. členu

Določba je bila postavljena in v predlagani obliki vključena že v prvem ZEKom-u iz leta 2004. **Določena njena določila se v praksi ne izvajajo in ne uporabljajo npr. določba, da lahko operaterji zbirajo dodatne podatke »na podlagi plačila naročnika še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb.«.** Obenem se določba spreminja in se z ZEKom-2 širi nabor podatkov, ki jih operaterji lahko zbirajo – med podatke se dodaja, da naslov naročnika vključuje lahko tudi oznako dela stavbe. Navedeno je potrebno zaradi možnosti zagotavljanja podatkov o lokaciji ob klicih na številke za klice v sili.

Obenem se je od sprejema ZEKom in ZEKom-1 spremenil tudi osnovni regulatorni okvir za obdelavo osebnih podatkov – 25. 5. 2018 se je pričela uporabljati Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov - GDPR).

Oboje kaže na to, da se tudi občutljivo področje varstva osebnih podatkov s časom razvija, spreminja in prilagaja novim okoliščinam. Določba je tako sedaj neuskklajena s Splošno uredbo in tudi sicer neustrezna in zastarela.

V prvi vrsti predlagamo njeno brisanje v celoti, saj GDPR velja tudi za operaterje, vsebuje ustrezne varovalke za obdelavo osebnih podatkov strank ter enotno ureja to področje za vse operaterje v EU. Obdelava podatkov o strankah običajno ne predstavlja posegov v njihovo komunikacijsko zasebnost in tako ni potrebe oziroma podlage za urejanje le-tega v področnem zakonu. Komunikacijska zasebnost strank, ki je upravičeno predmet urejanja v ZEKom-2, pa je urejena v drugih določbah. Podredno pa smo pripravili posodobljen predlog besedila, ki odpravlja določbe in ureditev, ki ni imela smisla že v ZEKom-1 (npr. določba da se lahko dodatni podatki o naročniku zbirajo, če le-ta to želi in to plača) in je usklajen z GDPR. Podrobnejša obrazložitev posameznih odstavkov predloga je bila že posredovana v okviru obravnave osnutka v javni razpravi.

Primarno predlagamo, da se 215. člen črta.

Podredno predlagamo, da se besedilo nadomesti z novim besedilom, tako da bo določba usklajena z drugimi določbami ZEKom-2 in GDPR, ter se glasi:

215. člen (podatki o naročnikih)

(1) Izvajalci storitev lahko o svojih naročnikih in uporabnikih zbirajo naslednje podatke:

- 1. osebno ime naročnika oziroma uporabnika ali firmo in njeno organizacijsko obliko,*
- 2. naslov naročnika oziroma uporabnika, vključno s številko dela stavbe, stanovanja oziroma nadstropja,*
- 3. naročniško številko in druge elemente oštevilčenja, ki se uporabljajo za vzpostavitev zveze do naročnika oziroma uporabnika,*
- 4. e-naslov naročnika oziroma uporabnika, če ga le-ta ima,*
- 5. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo,*
- 6. ostale podatke, potrebne za sklenitev pogodbe oziroma zagotavljanje in izvajanje storitev,*
- 7. na podlagi soglasja naročnika in/ali uporabnika ali druge pravne podlage tudi druge podatke.*

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka lahko izvajalci storitev obdelujejo za:

- 1. sklepanje, izvajanje, spremljanje in prekinitev naročniške pogodbe oziroma izvajanja storitev,*
- 2. zaračunavanje storitev,*
- 3. pripravo in izdajanje imenikov ter posredovanje podatkov izdajateljem imenikov v skladu s tem zakonom,*
- 4. za druge zakonite namene na podlagi ustrezne pravne podlage.*

(3) Podatke o naročnikih in uporabnikih iz prvega odstavka tega člena lahko izvajalci storitev po prenehanju naročniškega razmerja hranijo ob upoštevanju omejitev in zahtev tega zakona, predpisov o varstvu osebnih podatkov in drugo zakonodajo.

AGENCIJA

K 233. členu

V odgovoru na poziv strokovni, zainteresirani in drugim javnostim za predložitev predlogov v okviru priprave novega področnega zakona o elektronskih komunikacijah, ki je bil objavljen januarja 2019, smo v okviru SOEK predlagali uzakonitev kolegijskega organa vodenja Agencije ter senatnega odločanja v posamičnih upravnih zadevah.

Navedeni predlog je skladen s 7. členom EECC Direktive, ki določa, da funkcijo vodje nacionalnega regulativnega organa opravljajo vodje ali kadar je to ustrezno, člani kolegijskega organa vodenja.

Iz 6. in 8. člena EECC Direktive nedvoumno izhaja jasen cilj krepitve položaja nacionalnih regulatornih organov, predvsem njihove funkcionalne in politične neodvisnosti. Države članice morajo zagotoviti, da so njihovi nacionalni regulatorni organi tako funkcionalno kot politično neodvisni.

Predlagatelj zakona je v objavljenih opredelitvah do prispevkov iz javnega poziva za predložitev predlogov in pripomb za pripravo osnutka ZEKom-2 zapisal, da je seznanjen s predlogi, ki se nagibajo k vzpostavitvi večosebnega vodenja agencije in da preučuje možnosti, ki bi bile skladne s sistemsko zakonodajo, ki ureja javne agencije. V nadaljevanju je navedel, da bo vzporedno s potekom javne obravnave dokončno preučil možnosti za večosebno vodenje, pri čemer bo zainteresirani javnosti omogočil dajanje pripomb na morebitni nov predlog določb o vodenju agencije.

Predlagamo, da naj zaradi zagotavljanja čim večje neodvisni nacionalnega regulatornega organa (AKOS), ne glede na njegovo organizacijsko umestitev, vodstvo in organe odločanja imenuje Državni zbor na predlog Vlade RS. Minister, pristojen za elektronske komunikacije naj predlaga Vladi kandidate, ki jih izbere Svet nacionalnega regulatornega organa na podlagi javnega natečaja.

Doda naj se določilo o razveljavitvi akta o izbiri kandidatov, če se s pravnomočno sodno odločbo ugotovi nezakonitost postopka javnega natečaja ali izbirnega postopka ali kršitev postopkovnih pravil.

Odločitve v posamičnih upravnih zadevah naj sprejema senat (vsaj tričlanski), tako kot je po sedaj veljavni ureditvi že določeno za odločanje v upravnih zadevah Agencije za varstvo konkurence.

V času javne obravnave predloga področnega zakona o elektronskih komunikacijah smo se seznanili s predlogom za sprejem novega Zakona o javni agenciji RS za trg in potrošnike in javni agenciji RS za finančne trge, v kateri bi se združilo 8 agencij, med njimi tudi Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS.

Nacionalni regulatorni organ za področje elektronskih komunikacij je nedvoumno organ, ki izvršuje javna pooblastila in naloge, s katerimi bistveno vpliva na delovanje pomembne gospodarske panoge- zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij in storitev, zato je z ustrezno sistemsko zakonodajo nujno potrebno zagotoviti njegovo neodvisnost. **Predlagamo, da se neodvisnost delovanja nacionalnega regulatornega organa zagotovi tako, da o imenovanju njegovih organov vodenja in nadzora odloča Državni zbor, s pogoji za njihovo imenovanje pa mora biti zagotovljena čim večja neodvisnost od izvršilne veje oblasti.**

K 252. členu

Kot operaterji opozarjamo že dlje časa, bi bilo primerno, da se za področja, katerih izvajanje je v javnem interesu, saj gre za izvajanje nalog iz izvirne pristojnosti države, zagotovi ustrezno proračunsko financiranje - na področju gradnje omrežij in pripadajoče infrastrukture (18., 19., 20. in 21. člen zakona), varnosti omrežij in storitev ter delovanju v izjemnih stanjih (VIII. poglavje zakona), zagotavljanju konkurence (IX. poglavje zakona), univerzalne storitve (X. poglavje zakona) in pravic uporabnikov (XI. poglavje zakona).

Navedeno bo imelo zgolj minimalen vpliv na državni proračun.

V preostalem, se Agencija financira iz prihodkov, ki jih ustvari s plačili operaterjev.

252. člen naj se upošteva predlagani popravek glasi:

(1) Agencija se financira izključno s prihodki od plačil, ki so določena s tem zakonom in z drugimi zakoni s področij njenega delovanja ter iz državnega proračuna za področja, kjer operaterji opravljajo naloge iz izvirne pristojnosti države ali izpolnjujejo strategije ter akcijske plane, h katerim se je zavezala Republika Slovenija.

(2) Iz državnega proračuna se financira delovanje Agencije na področju gradnje omrežij in pripadajoče infrastrukture (17., 18. in 19. člen zakona), varnosti omrežij in storitev ter delovanju v izjemnih stanjih (VIII. Poglavje zakona), zagotavljanju konkurence (IX. Poglavje zakona), univerzalne storitve (X. poglavje zakona) in pravic uporabnikov (XI. Poglavje zakona).

PRAVICE UPORABNIKOV

V celoti vztrajamo na pripombah poslanih v dopisu »**Naknadni pisni odziv SOEK na stališča MJU podana na sestanku 17.11.2021**«. Sem sodijo tudi predlogi k prehodnim določbam v zvezi z določili o pravicah uporabnikov.

K četrtemu odstavku 200. člena

Predlog z dne 22.11.2021 (gradivo 4):

(4) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora brezplačno zagotoviti prenos komunikacije v sili centru za sprejem komunikacije v sili vključno z vso potrebno komunikacijsko opremo do omrežne priključne točke centra. Zaradi zagotavljanja neprekinjenega delovanja prenosa komunikacije v sili izvajalec do centrov zagotovi tudi brezplačne nadomestne poti, vključno z opremo oziroma na način, da organu ni treba izvesti programske ali strojne nadgradnje. Nadomestne poti morajo omogočati vsaj enake kapacitete (število istočasnih zvez), enako raven varnosti in kakovost klica ter primerljivo zanesljivost in razpoložljivost, kot jo zagotavlja primarna komunikacijska povezava. Izvajalec nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti. Za prenos in zaključevanje komunikacije v sili operaterji lahko dogovorijo skupne prenosne poti, vključno z nadomestnimi potmi.

Iz obrazložitve predloga zakonskega besedila je razvidno, da niso bile upoštevane pripombe operaterjev iz razlogov v javnem interesu (varovanje življenj), ker je treba zagotoviti ustrezno delovanje komunikacij v sili v primeru izpadov in ker je Ministrstvo za notranje zadeve zahtevalo še večjo konkretizacijo določila.

SOEK vztraja pri pripombi, da predlog zakonskega besedila operaterjem nalaga nove, nesorazmerne in nepredvidljive stroške za nakup in zagotavljanje komunikacijske opreme, pri čemer termin »vključno z opremo na način, da organu ni treba izvesti programske in strojne nadgradnje« ni definiran in zato zagotovo vodi v različne interpretacije tako na strani operaterjev kot na strani državnih organov, ki se odzivajo na klice v sili. Poudarjamo, gre za izvajanje nalog, ki so v pristojnosti države (reševanje, odziv na klice v sili), država pa bi

morala iz državnega proračuna zagotoviti financiranje komunikacijske opreme, ki jo državni organi potrebujejo za izpolnjevanje svojih delovnih nalog.

Menimo, da je nedopustno, da se problem pomanjkanja financiranja rešitve, ki je prvenstveno javni servis, rešuje na način, da se stroški prevalijo na operaterje, financiranje komunikacijske opreme za državo s strani operaterjev pa je tudi rešitev, ki ni skladna z ureditvijo v Direktivi (EECC).

Operaterji se ne strinjamo z obrazložitvijo zavrnitve pripombe operaterjev zaradi zahteve Ministrstva za notranje zadeve, da naj stroške komunikacijske opreme nosijo operaterji zavezanci. Operaterji se strinjamo z obrazložitvijo predlagatelja, da je potrebno zagotoviti ustrezno delovanje komunikacij v sili v primeru izpada, vendar mora biti slednje zakonsko primerno urejeno z določilom, ki smo ga v predhodnih pripombah že predlagali in pri katerem vztrajamo.

Četrty odstavek 200. člena naj se glasi:

(4) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora brezplačno zagotoviti prenos komunikacije v sili centru za sprejem komunikacije v sili. Zaradi zagotavljanja neprekinjenega delovanja prenosa komunikacije v sili izvajalec zagotovi do centrov tudi nadomestne poti, ki jih sam določi. Izvajalec nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti. Za prenos in zaključevanje komunikacije v sili operaterji lahko dogovorijo skupne prenosne poti, vključno z nadomestnimi potmi.

JAVNO ALARMIRANJE (PWS)

K 201. členu

Operaterji, člani SOEK, smo svoje pomisleke podali obširno v vseh preteklih prispevkih, prav tako smo podali tudi različne predloge z EECC skladnih rešitev, ki so ne samo usklajene na ravni panoge, pač pa tudi pomenijo edini pravilen način nacionalne vzpostavitve sistemov javnega obveščanja in alarmiranja (v nadaljevanju PWS) preko mobilnih omrežij. V izogib ponavljanju se v celoti sklicujemo na prispevke, ki smo jih na predlog ureditve implementacije PWS podali dne 28.10.2020, 30.4.2021, 22.7.2021 ter zadnjega dne 27.10.2021. Želimo poudariti, da na zadnji prispevek še nismo prejeli nobenega odgovora, vsekakor pa ga pričakujemo.

Vsekakor pozdravljamo, da bo država nosila strošek posredovanja posamičnega obveščanja, a žal to predstavlja zanemarljiv del potrebne investicije.

V nadaljevanju podajamo strnjen povzetek vseh preteklih stališč, kot tudi 2 predloga ustrezne zakonodajne rešitve.

Strnjen povzetek:

- Sistem PWS je namenjen reševanju življenj, kot nedvoumno izhaja iz 110. člena EECC2 - države članice do 21. junija 2022 zagotovijo, da javna opozorila zadevnim

---

² Vir: EECC, dostop na <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L1972&from=en>

končnim uporabnikom posredujejo ponudniki mobilnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke. Po našem trdnem prepričanju vzpostavitev platforme na strani URSZR še ne pomeni vzpostavitve sistema PWS. Operaterji bomo zagotovili, da bo izbrana rešitev, vzpostavljena na mobilnih omrežjih, s čimer bo sistem PWS preko mobilnih omrežjih šele postal operativen.

- Rok za vzpostavitev je opredeljen v EECC ter je določen kot 21.6.2022. URSZR bo z vzpostavitvijo platforme en del izpolnitve sistema zagotovil, sistem, kot smo opozorili, s tem še ne bo delujoč. Ker sprejem zakona zamuja, smo večkrat operaterji opozorili, da je rok 21.6.2022 na strani operaterjev takorekoč neuresničljiv – ne samo, da je potrebna znatna investicija, potrebno je pridobiti ponudbe za sistem, za katerega se organ, ki je pristojen za zaščito in reševanje ne opredeli (zaradi t.i. principa tehnološke nevtralnosti), potrebna je vzpostavitev, kamor sodi nabava potrebne opreme, inštalacija in vzpostavitev (kar je svojevrsten problem zaradi svetovnih zamud pri dobavi vse opreme), potrebna je zaveza, da bo država sprejela katerikoli sistem bi operater izbral, nenazadnje so potrebna sredstva (oceno stroška smo operaterji podali), katera kot večkrat poudarjeno, jbi morala zagotoviti država glede na pomen tega sistema.
- Sistem PWS se lahko vzpostavi tudi z aplikacijo, ki, kot smo seznanjeni, jo URSZR že razvija., Glede na razširjenost mobilnih telefonov ter stanje povezljivosti (oboje razvodno iz poročil AKOS, SURS ter DESI 2021), ki omogočajo aplikacijo, bi to lahko pomenilo, da bo primarno obveščanje preko mobilnih omrežij potekalo prav z aplikacijo, vzpostavljen sistem PWS na mobilnih omrežjih (LB SMS ali CBC), pa bo pravzaprav postal obsoleten. Ali je bila presoja izvedena, operaterjem ni znano.

Prvi odstavek 201. člen naj se nadomesti z novimi tremi odstavki, sedanji 2. odstavek postane 4. odstavek:

(1) Izvajalec javno dostopnih mobilnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora na zahtevo organa, pristojnega za zaščito in reševanje, v primeru aktualnih ali bližajočih se večjih naravnih in drugih nesreč zagotoviti, da se prek javnega mobilnega omrežja omogoči opozarjanje in alarmiranje končnih uporabnikov, ki se nahajajo na območju, ki ga tak organ določi.

(2) Organ pristojen za zaščito in reševanje/Ministrstvo za obrambo/Ministrstvo za javno upravo/Ministrstvo za obrambo in Ministrstvo za javno upravo podrobneje predpiše način izvajanja prejšnjega odstavka.

(3) Stroške vzpostavitve in zagotavljanja sistema obveščanja in alarmiranja, ki ga zagotovi izvajalec javno dostopnih mobilnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke, se financira iz državnega proračuna.

(4) .....

Člen 110 Sistem javnega opozarjanja

1. Kadar obstajajo sistemi javnega opozarjanja o aktualnih ali bližajočih se izrednih razmerah in nesrečah, države članice do 21. junija 2022 zagotovijo, da javna opozorila zadevnim končnim uporabnikom posredujejo ponudniki mobilnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko države članice določijo, da se javna opozorila pošljejo prek javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev, ki niso storitve iz odstavka 1 ali storitve oddajanja, ali prek mobilne aplikacije, ki temelji na storitvi dostopa do interneta, pod pogojem, da je učinkovitost javnega sistema za opozarjanje enakovredna z vidika pokritosti in zmogljivosti za doseganje končnih uporabnikov, vključno s tistimi, ki so zgolj začasno navzoči na zadevnem območju ali v zadevni regiji, ter pri tem upoštevajo, v največji možni meri, smernice BEREC-a. Javna opozorila morajo biti takšna, da jih končni uporabniki prejmejo z lahkoto. BEREC po posvetovanju z organi, ki so odgovorni za centre za obveščanje, do 21. junija 2020 objavi smernice o tem, kako oceniti, ali je učinkovitost sistemov javnega opozarjanja iz tega odstavka enakovredna učinkovitosti iz odstavka 1.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Glede poglavja 9. v celoti vztrajamo na pripombah poslanih v dopisu »**Naknadni pisni odziv SOEK na stališča MJU podana na sestanku 17.11.2021**«.

K 314. členu

Predlagatelj zakona je v prehodni določbi predvidel 1 letni rok za izpolnitev obveznosti (do 21.6.2022), naložene z 201. členom zakona, kar absolutni ni realen in izvedljiv rok.

Glede na kompleksnost izbire ustreznega sistema, pogajanja s ponudniki ter časom, potrebnim, da se sistem implementira pri vsakem posamičnem operaterju, kar zahteva veliko prilagoditev v internih operaterjevih sistemih (obstoječih ter sistemih, ki jih bo treba še razviti), je eno leto minimalno zadosten rok, ki mora biti zagotovljen. Ta rok je predvidel tudi EECC, pa je zaradi zamude pri implementaciji slovenskim operaterjem ta rok občutno skrajšan, kar ni dopustno. Postopek vzpostavitve sistema PWS je kot rečeno dolgotrajen, ne glede na to kdo nosi strošek implementacije, ter je glede na število ponudnikov ter različnih načinov izvedbe sistema, treba izvesti ne samo kompleksen interni postopek, pač pa tudi postopek izbire izvajalca, nenazadnje pa tudi implementacije sistema.

Ker smo mnenja, da operaterji ne moremo in ne smemo nositi negativnih posledic zamude pri prenosu EECC v ZEKom-2, predlagamo, da se besedilo 314. člena prilagodi tako, da se namesto datuma, do katerega naj operaterji zagotovimo implementacijo, preoblikuje v »eno leto«, **besedilo pa naj se glasi:**

Izvajalci javno dostopnih mobilnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke zagotovijo obveščanje in alarmiranje končnih uporabnikov prek javnega mobilnega omrežja v skladu z 201. členom tega zakona najkasneje v enem letu po uveljavitvi zakona.

S spoštovanjem!

Nenad Šutanovac
Direktor Združenja za informatiko in telekomunikacije

